

การบริหารจัดการแบบโลจิสติกส์ *Logistics Management*

สุวรรณ หวังเจริญเดช*

Suwann Wangcharoendate

บทคัดย่อ

โลจิสติกส์ เป็นที่รู้จักกันในนามของการส่งกำลังบ่ารุง และในภาคธุรกิจเรามัก เรียกว่า การส่งกำลังบ่ารุงทางธุรกิจ (Business Logistics) ซึ่งหมายถึง การดำเนินการ สมมูลกับสินค้าในอุตสาหะและบริษัทที่ถูกต้องไปในเวลาและยังสถานที่ถูกต้อง โดยให้ ความสำคัญและมุ่งเน้นที่ความพึงพอใจของผู้บริโภค และในขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญ ต่อการดำเนินงานขององค์กรในทุก ๆ ฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพด้วยกระบวนการใช้อุปทาน ที่มีการวางแผน การนำໄไปปฏิบัติและการควบคุมเพื่อให้การดำเนินงานมีการลื่นไหลในทุก ๆ ฝ่ายงาน ดังนั้น การบริการสู่ลูกค้า การกระจายสินค้า ซ่องทางการจัดจำหน่าย การไหลเวียน และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง การบรรจุภัณฑ์ การขนส่งสินค้า การจัดซื้อวัสดุ การขนถ่าย วัสดุ การจัดการวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ การจัดการทรัพยากร่มมุชย์ การจัดการด้าน การเงิน การจัดการสารสนเทศ การจัดการขาย ลูกค้าสัมพันธ์ การเลือกทำเลที่ตั้งโรงงาน กระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ดังนั้น ระบบการบริหาร จัดการแบบโลจิสติกส์ จึงเป็นระบบการจัดการโดยรวมของใช้อุปทานทั้งหมด โดยมีเป้าหมาย ที่จะตรวจสอบช่องทางในการกระจายของผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะช่วยในการ ลดต้นทุนของสินค้าคงคลัง ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการลูกค้า ช่วยให้การทำงานมี ความยืดหยุ่นมากขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

* อาจารย์ประจำคณะภาษาบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Abstract

Logistics is well known under the name of 'Supply Chain'. In the business section, most call Business Logistics, which means the goods serving process in the right quality and quantity to the right place and time. The core focus is to meet the consumer needs and satisfaction, in the meanwhile, this keeps in focus to the firm tasks of every section with efficiency under the supply chain process. The Supply chain contains of planning, operating, and controlling to work smoothly such as customer service, product distribution, inventory turnover and carrying, packaging, transporting, raw material procurement, raw material transfer, raw material management, equipment management, human resource management, financial management, information system management, sale management, customer relationship, location selection, production process, and product quality controls. Therefore, Logistics management system is one of total managements of supply chain. This is to reduce the cost of inventory, increase the customer service efficiency, and expand the work process in order to fulfilling the customers' satisfaction most efficiency.

บทนำ

ในการสร้างความเจริญเติบโตของบริษัทฯ ไม่เพียงแต่ต้องพัฒนาธุรกิจให้ทันสมัยอยู่เสมอเท่านั้น แต่ยังต้องยกเลิกธุรกิจเดิมหรือระบบเดิมที่เริ่มล้าสมัย แล้ว ทั้งนี้ เพื่อปล่อยให้ทรัพยากรที่ไม่จำเป็นไปให้ธุรกิจอื่นหรือระบบอื่น เพื่อลดต้นทุนของบริษัทโดยเฉพาะในยุคที่มีการแข่งขันวัดต้นทุนในเรื่องขั้นตอน สามารถด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ซึ่งทุกขั้นตอนต้องสามารถวัดผลได้ในเชิงปริมาณและคุณภาพในระบบหนึ่ง จึงทำให้การนำระบบบริหารจัดการแบบโลจิสติกส์ ในการคุณภาพและมาตรฐานที่สูง ให้เกิดประโยชน์ได้ดี ดังนั้น การพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ ให้มีประสิทธิภาพและมีความแม่นยำ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ดังนั้น กระบวนการจัดการของผู้ผลิต และกระบวนการตอบสนองของผู้บริโภค จึงได้เปลี่ยนรูปแบบไปในเชิงของการให้เกิดประโยชน์ โดยใช้พื้นที่ประกอบการให้เต็มประสิทธิภาพ การมีสินค้าคงคลังให้น้อยที่สุดเพื่อเป็นตัวลดต้นทุนในขณะเดียวกัน ก็ต้องสร้างระบบการจัดการที่รวดเร็ว มีความแม่นยำ ทันกับเวลาและเหตุการณ์ นั้น ๆ ดังนั้น แนวคิดเรื่องการบริหารและการจัดการตามศาสตร์ที่เรียกว่า "โลจิสติกส์" (Logistics Management) จึงได้ถูกนำมาใช้เพื่อก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในตัวผลิตภัณฑ์ อย่างเต็มที่ ซึ่งมีการจัดวางระบบเชื่อมโยงตั้งแต่การจัดการวัสดุดิบ การผลิต การกระจายสินค้า การบริโภคสินค้า ซึ่งเป็นระบบการจัดการโดยรวมของโซ่อุปทาน (Supply Chain) ทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีเป้าหมายที่ต้องการจัดการองค์ประกอบทั้งหมดให้เป็นโซ่อุปทานโซ่อุปทาน เพื่อช่วยให้ระบบการจัดการมีความถูกต้อง สามารถเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์หรือบริการไปยังสถานที่ที่ถูกต้องในเวลาอันรวดเร็ว ช่วยทำให้ลดการลงทุนลง

โลจิสติกส์ (Logistics) คืออะไร

ตามความหมายขององค์กรทางวิชาการวิชาชีพด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทย สหรัฐอเมริกา (The Council of Logistics Management: CLM) ให้คำจำกัดความไว้วัดนี้ หมายถึง "กระบวนการในการวางแผน ดำเนินการและควบคุมประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการเคลื่อนย้าย การจัดเก็บสินค้า บริการและข่าวสารสารสนเทศ จากจุดเริ่มต้นไปยังจุดที่มีการใช้งาน โดยมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการ

ของผู้บริโภค” แต่ในเชิงวิชาการท่ามแย้งเรียกเป็นภาษาไทยว่า พลังการ ให้ หมายถึง “ศาสตร์และศิลป์ในการเคลื่อนย้ายปัจจัยและการเก็บรักษาให้คงอยู่ ใช้สอยได้” กล่าวโดยสรุป โลจิสติกส์จึงเป็นส่วนหนึ่งของการบวนการใช้อุปทานที่มี การวางแผน การควบคุมและความสัมพันธ์ของข้อมูลจากจุดเริ่มต้นไปถึงจุดหมาย ปลายทาง ทั้งนี้ เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้ดีที่สุด

ระบบโลจิสติกส์ในประเทศไทย

โลจิสติกส์ได้มีการวิวัฒนาการมาเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. โลจิสติกส์แบบทหาร โดยมีแนวความคิดและพื้นฐานสำคัญของการ ทำส่วนรวมที่เราเรียกว่า “การส่งกำลังบำรุงเพื่อมุ่งการไปเอกสาระจากส่วนรวม เป็นการป้องกันและรักษาประเทศชาติให้แล้วคลาดจากศัตรู”

2. โลจิสติกส์แบบอุตสาหกรรม (Industrial Logistics) มีการนำ ระบบดังกล่าวมาใช้ช่วงรอยต่อระหว่างส่วนรวมโลกรั้งที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาการทำธุรกิจในระดับภูมิภาคและโลกให้มีสัมพันธภาพที่ดีขึ้น และเป็นการ เสนอในสิ่งที่ดีที่สุดให้ผู้บริโภคในแต่ละประเทศต้องการ

3. โลจิสติกส์แบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Business Logistics) เนื่องจาก ในปัจจุบันธุรกิจได้มีการพัฒนาไปอย่างไว้พร้อมด้วย ผนวกกับระบบเศรษฐกิจที่อยู่ ในอัตราการเจริญเติบโตที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ จึงทำให้โลจิสติกส์ ในปัจจุบันมีความสำคัญมาก

ระบบโลจิสติกส์เริ่มคุ้นเคยและรู้จักในประเทศไทยเมื่อประมาณ 3-4 ปี ที่ผ่านมา โดยเริ่มที่บริษัทขนาดใหญ่ที่ได้มีการจัดตั้งระบบโลจิสติกส์ขึ้นภายในองค์กร เพื่อประโยชน์ทางด้านการลดต้นทุน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน โดย ที่บริษัทของคนไทยก็เล็งเห็นคุณค่าและประโยชน์ จึงได้มีการปรับตัวเพื่อตอบรับ กับการแข่งขันโดยมีการจัดตั้งหน่วยงานโลจิสติกส์ขึ้นและจัดทำบุคลากรเข้ามา ทำงานและศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้บริษัทขนส่งของคนไทย เริ่มมีการปรับตัวและตอบสนองความต้องการของ ลูกค้าเพิ่มขึ้น โดยมีการให้บริการด้านอื่นอีกนอกจากนี้จากการรับจัดส่งสินค้าแต่เพียง

อย่างเดียว เช่น การมีคลังสินค้าเพื่อจัดเก็บสินค้า การจัดหัว Wassดูก็ต้องมีคุณภาพ การให้บริการข้อมูลข่าวสารที่มีมาตรฐานและถูกต้อง เป็นต้น

การบริหารระบบโลจิสติกส์

ระบบโลจิสติกส์ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร การเคลื่อนย้ายสินค้า การจัดเก็บวัตถุคิบและสินค้าสำเร็จ รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากจุดกำเนิดผ่านชั้นตอนการผลิต การกระจายสินค้า การบริการลูกค้า โดยกระบวนการทั้งหมดมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้บริโภค มีความพึงพอใจสูงสุด แต่ทั้งนี้ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้องค์กรต้องร่วมกันกำหนดแผนงานและการบริหาร จัดการอย่างสอดคล้องกัน โดยที่สามารถนำเอกสารและบริการที่ลูกค้าต้องการ ไปยังสถานที่ที่ถูกต้อง ในเวลาที่เหมาะสม ทำให้กิจการได้รับผลกำไรเพิ่มขึ้น หรือ มีค่าใช้จ่ายที่ลดลง

กิจกรรมในระบบโลจิสติกส์แต่ละกิจกรรมมีความสำคัญเนื่องจากเป็นระบบที่ต้องมีการประสานให้แต่ละกิจกรรมสามารถทำงานได้อย่างคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และไม่ควรให้กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งดำเนินงานไปอย่างแยกเทค ซึ่งอาจทำให้ระบบเกิดปัญหาต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น กิจกรรมในระบบโลจิสติกส์ จึงแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมหลัก (Key Activities) เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและเป็นกิจกรรมที่มักจะปรากฏอย่างสม่ำเสมอในแต่ละองค์กร ประกอบด้วย

1.1 การให้บริการแก่ลูกค้า (Customer Services) เป็นกิจกรรมที่ต้องดำเนินการควบคู่กับการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด เพราะมีความสัมพันธ์กับลูกค้าโดยตรง ในการที่จะกำหนดคุณค่าและความพึงพอใจให้กับลูกค้า โดยบริษัทสามารถควบคุมคุณภาพในการให้บริการใน 3 ชั้นตอน คือ ชั้นตอนแรก การฝึกอบรมและการเลือกสรรหัวพยากรณ์บุคคลที่ดี เพื่ออบรมพนักงานของตนให้เป็นผู้ให้บริการที่มีความเอื้อเฟื้อและเป็นมิตรกับผู้ใช้บริการ ชั้นที่สอง การมีมาตรฐานในการบริการที่มีสมรรถนะตลอดหัวห้ององค์กร เพื่อยืนยันการดำเนินการให้บริการที่มีคุณภาพ และชั้นที่สาม การสำรวจผู้บริโภคโดยผ่านระบบการเข้าชม และการร้องเรียน เพื่อที่ว่าการบริการที่ยั่งยืนสามารถดูแลและได้รับการแก้ไข

ให้ลูกค้า แต่ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดและจัดประเภทของการให้บริการเพื่อนำเสนอแก่ลูกค้า พร้อมทั้งผลประโยชน์อื่น ๆ ที่บริษัทจะมอบให้กับลูกค้าโดยมีความแตกต่างจากคู่แข่งขันอย่างสิ้นเชิง

1.2 การขนส่ง (Transportation) เป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็น และต้องใส่ใจต่อการตัดสินใจด้านการขนส่ง เพราะทางเลือกประเภทของการขนส่ง จะมีผลกระทบต่อการตั้งราคาสินค้า การจัดส่งตรงเวลา สภาพสินค้าเมื่อไปถึงที่หมาย ซึ่งทั้งหมดนี้จะมีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามการตัดสินใจ เลือกวิธีการขนส่งต้องคำนึงถึงความรวดเร็ว ความถี่ ความเชื่อถือได้ในศักยภาพ ความพร้อมในการติดตามตรวจสอบ และสามารถประยุตตันทุนค่าใช้จ่ายได้

1.3 การบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Management) เป็นระบบการจัดการเพื่อให้สินค้าคงเหลือไว้ ณ ระดับหนึ่งที่มีรายปีในตลาดโดยไม่หยุดชะงัก คือไม่มากหรือน้อยจนเกินไป แต่ทั้งนี้จะต้องมีการพยากรณ์ยอดขายล่วงหน้า เพื่อให้ยอดขายที่จะเกิดขึ้นมีความแม่นยำพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมสินค้าคงคลัง ซึ่งถ้าหากเกินความต้องการย่อมก่อให้เกิดต้นทุนการเก็บรักษา ในขณะเดียวกันถ้า มีไม่เพียงพอ กับความต้องการของตลาดก่อให้เกิดการเสียโอกาสในการจำหน่าย ซึ่งจะมีผลกระทบต่อกำไรโดยรวมขององค์กร

1.4 กระบวนการสั่งซื้อ (Order Processing) เป็นกิจกรรมสุดท้าย ของกิจกรรมหลักในระบบโลจิสติกส์ โดยทำหน้าที่ในการสั่งซื้อสินค้าหรือวัสดุดิบ ในปริมาณและเวลาที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเสียผลประโยชน์ ทั้งนี้ ผู้ควบคุม สินค้าคงเหลือต้องตรวจสอบบรรดับของสินค้าคงเหลือไม่ให้ขาดมือเพื่อป้องกันสินค้า ขาดแคลน หากเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินขึ้นก็ยังคงมีสินค้าข้างต่อไปจัดเก็บเอาไว้รอ จำหน่าย

2. กิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้น ตามเหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ และอาจขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจ ซึ่งแต่ละ ธุรกิจอาจจะมีกิจกรรมนี้หรือไม่มีก็ได้ ประกอบด้วย

2.1 การบรรจุหีบห่อ (Packaging) มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการ รักษาและคุ้มครองสภาพของสินค้าและบริการให้อยู่ในสภาพที่ดีคงทนใช้งานได้ นาน และเกิดความเสียหายน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งถ้าหากลูกค้าได้รับสินค้า

แล้วจะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการได้รับบริการ ทำให้ได้รับความไว้วางใจที่จะให้บริการกับลูกค้าอีกในครั้งต่อไป ดังนั้น การบรรจุหีบห่อจึงกลายเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่มีศักยภาพ ที่ห่อที่ออกแบบอย่างดีสามารถสร้างมูลค่าด้านความสะดวกให้กับลูกค้าและคุณค่าในเชิงของการส่งเสริมการขายให้กับผู้ผลิต

2.2 ช่องทางการตลาด (Channel Management) เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้ในการเคลื่อนย้ายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค ซึ่งจะช่วยจัดปัญหาหรืออาจนำอุปสรรคในเรื่องของช่องว่างด้านเวลา สถานที่ และการครอบครองในสินค้าและบริการจากคนที่มีความจำเป็นหรือต้องการในสิ่งของเหล่านั้น ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการต้องเผชิญปัญหาในการทำให้ผลิตผลของตนสามารถเข้าห้ามเข้าถึงประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้

2.3 ส่วนประสมการส่งเสริมการตลาด (Integrated Marketing Communication) การบริหารจัดการสมัยใหม่ องค์กรจำเป็นต้องมีรูปแบบของสื่อที่หลากหลาย เพื่อการสื่อสารกับลูกค้าปัจจุบันและในอนาคต ผู้ถือหุ้น พ่อค้าปลีก พ่อค้าส่ง ซึ่งบริษัทสามารถแสดงบทบาทของผู้สื่อสารและผู้ส่งเสริมกับกลุ่มลูกค้า เป้าหมายโดยการกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง และความคาดหวัง เพื่อการนำเสนอสินค้า หรือตอบคำถามให้ลูกค้าเกิดความต้องการและการตัดสินใจซื้อในที่สุด

2.4 การบริหารจัดการคลังสินค้า (Warehousing) ทุกบริษัทจะต้องมีการเก็บสินค้าสำรองไว้ในรูปของต้นไว้จนกว่าจะนำไปได้ สถานที่สำหรับเก็บรักษาสินค้าจึงมีความจำเป็น เพราะจะจัดการผลิตและการบริโภคมากเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน จึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ศึกษาการเคลื่อนไหวของสินค้า การกำหนดสถานที่จัดเก็บสินค้า ตลอดจนการทำหน้าที่ที่ต้องของคลังสินค้าด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในด้านของการบริหารเวลา และการประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการกระจายสินค้าตามคลังสินค้าต่าง ๆ

2.5 การจัดซื้อ (Purchasing) กระบวนการจัดซื้อเริ่มขึ้นเมื่อคนในองค์กรทราบถึงความต้องการแสวงหาสินค้าหรือบริการที่มาจากสิ่งเร้าภายนอกหรือภายในองค์กร จึงเป็นกิจกรรมที่เริ่มต้นตั้งแต่การเลือกหาแหล่งผลิตหรือแหล่งที่จัดซื้อตุติม การกำหนดรายละเอียดคุณสมบัติของวัสดุตุติม การกำหนดระยะเวลาในการซื้อ ตลอดจนการกำหนดปริมาณและคุณภาพของวัสดุ หรือสินค้าที่จะ

สั่งซื้อจากผู้ขาย (Supplier) ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการผลิตของบริษัทต่อไป

2.6 อุปกรณ์เครื่องใช้และเครื่องจักร (Materials Handling) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องจักรในการทำงาน รวมถึงระบบการติดตั้งที่มีคุณภาพ หากมีปัญหาในระบบก็สามารถให้การบำรุงรักษาและซ่อมแซมรวมทั้งให้คำปรึกษาแก่ลูกค้าอย่างถูกต้อง โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ให้รวมถึงการวางแผนนโยบายในการจัดซื้อเครื่องจักรใหม่ที่มีประสิทธิภาพดีมาทดแทนเครื่องจักรเก่าด้วย

2.7 การประสานงานกับฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง (Cooperate with Production Output) ซึ่งได้แก่ ฝ่ายผลิต ต้องการรับทราบตัวเลขของปริมาณผลิต ทั้งหมดสำหรับช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ลำดับและระยะเวลาที่ใช้ในการผลิต รวมไปถึงการจัดหาซื้อวัสดุคงที่มีคุณภาพในราคาต่ำ ส่วนฝ่ายการตลาดจะเป็นผู้ตระเตรียมกลยุทธ์และวางแผนโปรแกรมทางการตลาด เพื่อสร้างผลกำไร และขยายรับส่วนแบ่งทางการตลาด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบริหารระบบโลจิสติกส์ขององค์กรให้บรรลุผลสำเร็จ

ปัจจัยที่ทำให้ระบบโลจิสติกส์ประสบผลสำเร็จ

โลจิสติกส์เป็นระบบหนึ่งที่มีการติดต่อสื่อสารกันกับหน่วยงานภายในองค์กร และภายนอกองค์กร รวมทั้งผู้ขาย พ่อค้า ลูกค้า สาธารณชน การขนส่งและอื่น ๆ อีกที่จำเป็น โดยที่ระบบโลจิสติกส์ต้องรับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายสินค้าจากผู้ขายผ่านกระบวนการจัดส่งไปยังผู้ซื้อ รวมถึงการเคลื่อนย้ายผ่านงานผู้ผลิต คลังสินค้า หรือบุคคลที่สามซึ่งได้แก่ ผู้บรรจุหิบห้อ ผู้จัดจ่าหน่าย โดยให้สินค้าเหล่านั้นต้องถึงที่หมายปลายทางด้วยความปลอดภัย ซึ่งจะเห็นได้ว่าในระบบโลจิสติกส์ไม่เพียงแต่รับและส่งสินค้าหรือการขนถ่ายสินค้าเท่านั้น แต่สามารถให้การบริการมากกว่านั้น การที่จะให้ระบบโลจิสติกส์เกิดประสิทธิภาพบรรลุผลที่วางแผนไว้นั้น ต้องมีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การเคลื่อนย้ายสินค้า (Movement of Product)

บริษัทส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดส่งตามคำสั่งที่รอดเข้า เนื่องจากการเคลื่อนย้ายสินค้าจะต้องให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลยุทธ์ของบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบริษัทนั้นต้องการลดต้นทุน การมีสินค้าคงคลังในระดับต่ำ วิธีการเลือกการขนส่ง หรือการให้บริการอื่น ๆ ก็ต้องมีการเคลื่อนย้ายในเกณฑ์ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ของบริษัท กรณีสินค้าไม่ควรพ่วงแต่การเคลื่อนย้ายแต่ต้องมีการให้ส่งเดินทางระหว่างผู้ผลิต ผู้ขาย คลังสินค้า และลูกค้า เพราะถ้าหากไม่มีการให้ส่งเดินทางระหว่างผู้ผลิต ผู้ขาย คลังสินค้า และลูกค้า อาจจะสูญเสียสินค้า ไม่สามารถจัดส่งได้ตามกำหนดเวลา ทำให้มีความสูญเสียสูง รวมทั้งชั้นส่วนของให้ส่งต่าง ๆ ว่าควรจะเก็บรักษาและดูแลไว้ ณ ที่ใด

การเคลื่อนย้ายสินค้าสำหรับวัตถุดิบสามารถเคลื่อนย้ายไปมาระหว่างภูมิภาคต่างๆ ของโลก หรือขยายวงกว้างไปยังที่ต่าง ๆ บนโลก ดังนั้น จึงทำให้แผนกอื่น ๆ ในองค์กรต้องเลือกสภาพภูมิศาสตร์ในการจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การขายและการขนส่ง ซึ่งล้วนแต่เกี่ยวข้องกับระบบโลจิสติกส์ทั้งสิ้น แต่การเคลื่อนย้ายต้องมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนและแก้ไขให้สอดคล้องกับกิจกรรมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะบางครั้งการพยากรณ์ล่วงหน้าอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นในการวางแผนกลยุทธ์ ดังนั้น การเคลื่อนย้ายวัตถุดิบอาจใช้วิธีผสมผสานระหว่างกัน เพื่อให้การส่งมอบสินค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบ และถูกต้องมากขึ้น

2. การเคลื่อนย้ายข้อมูล (Movement of Information)

ข้อมูลจะต้องมีการให้ส่งเดินทางระหว่างบริษัทกับผู้จัดส่ง ผู้ประกอบการขนส่ง คลังสินค้า และลูกค้า นอกจากนี้ภายในบริษัทเองการให้ส่งเดินทางของข้อมูลก็ต้องถูกกันและกันในระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งการให้ส่งเดินทางของข้อมูลทั้งภายในและภายนอกบริษัทอาจจะกระทำการกันในรูปของการรับส่งอีเมล์ แฟกซ์ และการโทรศัพท์ติดต่อทำให้การลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศไม่ใช่เป็นเพียงทางเลือกอีกต่อไป แต่เป็นความต้องการสำหรับโลจิสติกส์และองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

ในปัจจุบันนี้หากพิจารณาในระบบภาษาพาร์มของบริษัทแล้ว ระบบโลจิสติกส์เป็นระบบที่ต้องติดต่อเกี่ยวข้องกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในบริษัท จึงทำให้บริษัทห้ามต้องมีการพัฒนาระบบการสื่อสารที่สามารถให้ร่วมกันและเกี่ยวข้องกันในฐานข้อมูล

ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งซื้อของลูกค้า การวางแผนการผลิต การวางแผนจัดหาพัสดุ ช่องทางการจัดจำหน่าย ลูกค้าสัมพันธ์ ตลอดจนการพยากรณ์การขาย ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นต้องรวดเร็ว มีความถูกต้อง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในปัจจุบันนี้ระบบโลจิสติกส์ได้มีการนำเอาไปแกรมคอมพิวเตอร์มาใช้ส่วนงานเฉพาะด้าน เช่น การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง การกระจายสินค้า การขนส่งสินค้า ซึ่งแต่ละงานก็ต้องได้รับเทคโนโลยีสมัยใหม่พร้อมทั้งเครื่องช่วย เพื่อช่วยให้การวางแผนและการปฏิบัติการด้านโลจิสติกส์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามที่ต้องการ

3. เวลาและการให้บริการ (Time & Service)

การบริการเป็นการแสดงสมรรถนะอย่างหนึ่งที่หน่วยงานสามารถเสนอให้บุคคลหรือหน่วยงานอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีวุฒิภักษณะไม่สามารถจับต้องได้ เพื่อเพิ่มผลิตผลของผู้ให้บริการ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพของการบริการ ให้มีมาตรฐาน สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ เช่น หากกิจการมีการสำรวจและทำการพยากรณ์การจัดทำซื้อขายแล้ววัตถุดิบใหม่ วิธีการที่จะจัดการกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คือ ต้องมีการทำนายอย่างรวดเร็ว วัตถุดิบท้องถูกสั่ง และมาถึงที่หมายอย่างสมบูรณ์ ถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็วตามคำสั่งซื้อ ซึ่งหากกิจการกระทำไม่ได้ต้องรอคอยเป็นทั้งสอง เป็นวัน ก็จะเป็นตัวตัดสินเกี่ยวกับการให้บริการกับลูกค้า

ดังนั้น เวลาและการให้บริการ จึงเป็นองค์ประกอบของการแข่งขันความต้องการของลูกค้า การที่จะให้ทุกคนในโซ่อุปทานทำงานด้วยกัน โดยมีระบบโลจิสติกส์เป็นตัวเชื่อมเข้าด้วยกันต้องมีการประสานและสอดคล้องกันไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต ผู้ขาย คลังสินค้า และลูกค้า เมื่อจากเวลาและระยะเวลาจะเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การเคลื่อนย้ายสินค้า แต่ถ้าหากมีระบบของข้อมูลข่าวสาร และจัดตารางเวลาได้เป็นอย่างดี ก็จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบโลจิสติกส์ให้คุณค่ามากขึ้น

4. ต้นทุน (Cost)

ต้นทุนเป็นปัจจัยสำคัญในการวัดประสิทธิภาพของระบบโลจิสติกส์ ไม่ว่าจะเป็นค่าระหว่างค่าเก็บรักษาสินค้าคงคลัง ค่าใช้จ่ายการบริหารสินค้าและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การควบคุมและลดต้นทุนดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบ

ของผู้บริหารทุกคนที่ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากมีผลต่อการดำเนินการ แต่อย่างไรก็ตาม ต้นทุนสูงสุดในการให้บริการมีได้หมายความว่าเป็นการบริการที่ดีที่สุด และประทับใจมากที่สุด ในขณะที่ราคาต่ำสุด หรือในราคานี้เท่ากัน อาจจะเป็นบริการที่เราต้องการได้ ดังนั้น ต้นทุนจึงเป็นข้อมูลประกอบที่สำคัญเพื่อการตัดสินใจในการพิจารณาทางเลือกในการซื้อยี่ห้อและประสิทธิภาพของโลจิสติกส์

5. การประสานประโยชน์ (Integration)

การประสานประโยชน์มีความสำคัญมากโดยเฉพาะภายในบริษัทระหว่าง บริษัทกับลูกค้า และระหว่างบริษัทกับผู้ขาย เนื่องจากเมื่อทุกหน่วยงานภายใน บริษัทมีการประสานงานและให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีแล้ว จะทำให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการวางแผนร่วมกัน นอกจากนี้ การประสานประโยชน์กับบริษัทภายนอกก็ควรกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ดีขึ้น มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ให้ความร่วมมือและสนับสนุนความคิดใหม่ ๆ ในการที่จะได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงและพัฒนาให้ระบบโลจิสติกส์เป็นผลลัพธ์

การประสานประโยชน์กับผู้ขายกับคลังสินค้ากับบริษัทขนส่งโดยคู่ค้าเหล่านี้เป็นลูกค้าสำคัญ ทุกคนในบริษัทต้องทำงานร่วมและสร้างความพอใจให้เกิดขึ้น โดยการประชุมร่วมกัน บริษัทที่ร่วมกันเกี่ยวกับความต้องการของลูกค้า และหาวิธีการที่ทำให้บรรลุความต้องการเป็นสิ่งสำคัญ นี่ การที่บริษัทมีข้อมูลและความต้องการของลูกค้าอยู่ในมือ จะช่วยเพิ่มคุณค่าของบริษัทในสายตาของลูกค้ามากยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นความได้เปรียบของการแข่งขันและในขณะเดียวกันบริษัทก็สามารถสร้างพันธมิตรคู่ค้าขึ้นมาใหม่ได้ในอนาคต

บทเรียนเกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์ของบริษัทในประเทศไทย

เนื่องจากระบบโลจิสติกส์เป็นเรื่องใหม่ที่รับแวดวงธุรกิจในประเทศไทย จึงทำให้ต้องมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้น ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การขาดแคลนบุคลากรที่เหมาะสม

บุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญในโลจิสติกส์เป็นอย่างดีสามารถนำมาปรับใช้ได้จริงในการปฏิบัติงานนั้นมีอยู่น้อยมาก ส่วนใหญ่เป็น

การเรียนรู้จากต่างวิชาการ มีได้เกิดจากประสบการณ์จริง ที่มีอยู่ในปัจจุบันก็เป็น ช่างต่างประเทศที่มีความรู้ความชำนาญในด้านนี้โดยเฉพาะ ทำให้องค์กรใหญ่ ๆ มี ความสามารถว่าจ้างมาร่วมทำงานได้ เพราะเสียค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างสูง จึงทำให้ บริษัทของคนไทยขาดแคลนบุคลากรที่จะมารับผิดชอบในการทำงานระบบ โลจิสติกส์อย่างมืออาชีพ

2. การขาดความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการนำเอาระบบไปใช้

บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานให้กับบริษัทมานานจะเป็นผู้ที่ นำเอารหีสิกรรมที่เหมาะสมตามสภาพของบริษัท และลักษณะของสินค้า การให้บริการ มาประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ของระบบโลจิสติกส์ เช่น การจัดหา จัดซื้อวัสดุ การจัดเก็บรักษา การจัดส่ง การขนถ่ายวัสดุ เป็นต้น ให้สามารถลื่นไหล ในทุก ๆ ส่วนงาน ประสานให้เหมือนเป็นกิจกรรมเดียวกัน โดยการป้อนสินค้าและ บริการให้แก่ลูกค้าในเวลาและสถานที่ที่ลูกค้าต้องการได้ มีความสามารถนำเอา ความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้มาปรับใช้ได้จริงในการทำงาน ในปัจจุบันนี้หลาย ๆ บริษัทได้ แก้ปัญหาโดยการว่าจ้างชาวต่างประเทศที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้าน โลจิสติกส์เข้ามาจัดระบบและบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกัน แต่สิ่งที่ บริษัทต้องคำนึงถึงคือค่าใช้จ่ายในการว่าจ้าง และบริษัทที่จะเข้ามาเป็นผู้ดำเนินการ จัดวางระบบมีความเชื่อถือได้หรือไม่ว่าข้อมูลภายในบริษัทจะไม่ถูกนำไปเผยแพร่ ภายนอก

3. สถานที่จัดเก็บคลังสินค้า

บริษัทที่มีการจัดแบ่งคลังสินค้าออกเป็นเขตพื้นที่ใช้งานได้อย่างเหมาะสม ก็จะเป็นประโยชน์กับกิจการในการจัดแบ่งความรวดเร็วของการเข้าออกของสินค้า ซึ่งสามารถจัดแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ คือ

3.1 การจัดวางสินค้าที่มีการเคลื่อนไหวเข้า-ออกเร็ว ส่วนใหญ่เป็นสินค้า ที่มีอัตราการหมุนเวียนอยู่ในคลังสินค้าแค่ระยะสั้น ๆ การจัดเก็บสินค้าประเภทนี้ โดยทั่วไปจะจัดเก็บไว้บริเวณทางเข้า-ออกของคลังสินค้า หรือใกล้ ๆ บริเวณ จัดเตรียมการรับ-ส่งสินค้า

3.2 การจัดวางสินค้าที่มีการเคลื่อนไหว เข้า-ออกปานกลาง ส่วนใหญ่ เป็นสินค้าที่มีอัตราการหมุนเวียนอยู่ในคลังสินค้านานกว่าสินค้าที่ขายดี แต่สั้นกว่า

สินค้าที่มีการเข้า-ออกซ้ำ สินค้าเหล่านี้ควรจัดวางต่อจากสินค้าที่มีการเคลื่อนไหวเข้า-ออกเร็ว

3.3 การจัดวางสินค้าที่มีการเคลื่อนไหวเข้า-ออกซ้ำ ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่มีอัตราการหมุนเวียนอยู่ในคลังสินค้านานกว่าสินค้าที่ขายดี และสินค้าที่มีการเคลื่อนไหวเข้า-ออกเร็วปานกลาง สินค้าเหล่านี้ควรจัดวางบริเวณด้านในสุดของคลังสินค้า เพื่อไม่ให้ขวางทางการเคลื่อนที่เข้า-ออกของสินค้าในคลังสินค้า

นอกจากบริษัทจะมีคลังสินค้าและสามารถบริหารจัดการบริเวณต่าง ๆ ของพื้นที่คลังสินค้าให้อิ่มประโยชน์ต่อการบริหารและการจัดวางระบบการเคลื่อนไหวเข้า-ออกของสินค้าแล้ว จึงนับว่ามีส่วนสำคัญที่ทำให้ระบบโลจิสติกสมีการเดิบโตต่อไปในอนาคต

4. การขาดแคลนเงินทุน

ระบบโลจิสติกส์ที่ดีต้องมีการจัดระบบการเงินที่ดีแยกเท่านี้ออกจากกับการลงทุนและการจัดสรรงเงินทุนในกิจกรรมอื่น ๆ เนื่องจากหากมีการลงทุนที่ทันสมัยทั้งในแขวงอุปกรณ์ในการขนย้ายสินค้า เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการฐานข้อมูล และคลังสินค้าที่มีคุณภาพ ล้วนต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก แต่การจะเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่สำคัญต้องข้างจะหายาก โดยทั่วไปองค์กรต่าง ๆ สามารถเข้าหาและแสวงหาแหล่งเงินทุนได้จากการกู้ยืมจากสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ หรือโดยการเพิ่มทุนจดทะเบียน หรืออาจเข้าร่วมลงทุนกับบริษัทอื่นที่นำสินใจในรูปของการร่วมค้า เป็นต้น

ขอบเขตการพัฒนาการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ในอนาคต

ด้วยบทบาทและความสำคัญของโลจิสติกส์ที่เพิ่มขึ้นในการที่ช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรได้ โลจิสติกส์จึงต้องเพิ่มขึ้นกับความท้าทายและพัฒนาการดำเนินงานเพื่อให้สามารถรองรับความต้องการของลูกค้าได้ ซึ่งความท้าทายและขอบเขตของการพัฒนาการดำเนินงานนั้น ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์และการบูรณาการวางแผนด้านกลยุทธ์ขององค์กร การจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) การใช้โลจิสติกส์เป็นอาชีวะในการแข่งขัน การมีความเข้าใจอย่างพอเพียงในการใช้ทรัพยากรากฐานภายนอก รวมทั้งพัฒนาศรัทธา

เชิงกลยุทธ์ การสร้างความเข้าใจเรื่องโลจิสติกส์โลก และการพัฒนาระบบสารสนเทศ โลจิสติกส์ ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ากิจกรรมทางธุรกิจต้องมีการขยายตัวไปสู่ตลาดต่างประเทศมากขึ้น ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งระบบโลจิสติกส์ที่สามารถให้บริการแก่ลูกค้าได้ทั่วโลกด้วย

การที่จะเป็นกิจกรรมระดับโลกได้นั้น การจัดการจะต้องสามารถสอดประสานได้กับกิจกรรมที่ลับซับซ้อนทั้งการตลาด การผลิต การเงิน การจัดหาซึ่งจะช่วยให้กิจกรรมมีความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดในประเทศไทยและต่างประเทศ ตามเป้าหมายได้

บทสรุป

ระบบงานด้านโลจิสติกส์เป็นการประสานกิจกรรมของผู้ผลิต ผู้ขาย ผู้ซื้อ ตัวแทน นักการตลาด ลูกค้า เข้าด้วยกันเพื่อให้ตัวสินค้าและบริการเคลื่อนย้ายไปยังจุดหมายที่ต้องการอย่างถูกต้อง แต่สิ่งสำคัญที่ได้จากประสิทธิภาพของระบบโลจิสติกส์มาจากการทำความเข้าใจทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งถือแม้ว่าต้นทุนการจัดส่งจะสูงก็ตาม แต่โปรแกรมการจัดส่งที่มีการวางแผนไว้เป็นอย่างดีนั้นสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของการแข่งขันได้ เป้าหมายสูงสุดของระบบโลจิสติกส์นี้เพื่อตอบสนองข้อเรียกร้องของลูกค้าด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ และการทำผลกำไรให้กับองค์กร จึงได้มีการพัฒนาการโดยการรวมรวมข้อมูลและสร้างระบบเชื่อมโยงผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ภายในทุกกลุ่มที่สำคัญและเกี่ยวข้องมาเป็นแผนกลยุทธ์ขององค์กรเพื่อให้เท่าเทียมหรือดีกว่ามาตรฐานบริการของคู่แข่งขัน และควรโน้มน้าวหรือกระตุนให้บุคลากรภายนอกในทีมงานบริษัทที่เกี่ยวข้องกับระบบโลจิสติกส์มีโอกาสและส่วนร่วมในการกำหนดแผนกลยุทธ์ขององค์กร เมื่อการท้าทายความสามารถของผู้ประกอบอาชีพด้านโลจิสติกส์ให้เกิดความสำเร็จในที่สุด

บรรณานุกรณ์

กมลชนก สุทธิวานกุพุฒิ และคณะ. 2001. **การจัดการโลจิสติกส์**. McGraw-Hill International Enterprise Inc.

ปรีชา พันธุ์สินชัย. 2539. พจนานุกรมการบริหารการผลิตและสินค้าคงคลัง: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.

Douglas M. Lambert, James R. Stock, Lisa M. Ellram. 2001. **Fundamentals of Logistics Management**. McGraw-Hill International Editions.

James R. Stock & Douglas M. Lambert. 2001. **Strategic Logistics Management**. McGraw-Hill International Edition.

Ronald H. Ballou. 1999. **Business Logistics Management**. Prentice-Hall International Inc.